

## **Tema: SANTARVĖ AR NESANTAİKA?**

„Tad supraskite, kad visi esantys vienuolyne yra ne daugiau nei Dievo duoti meistrai vien tik jums gludinti ir tašyti marinimais: vieni tašys jus žodžiais, kalbėdami tai, ko nenorėtumėte girdėti, kiti- savo veiksmais, darydami tai, ko negalite pakęsti, kiti – savo charakteriu, nemeiliu ir erzinančiu jus, dar kiti – savo mintimis, jūsų negerbdami ir nemylėdami.“

Šv. Kryžiaus Jonas „Keturi patarimai vienuoliui“

### **Šv. Rašto skaitiniai:**

- Ps 7, „Viešpatie, mano Dieve, prie tavęs glaudžiuosi!“
- Mt 5, 23–24, „tavo brolis turi šį tą prieš tave..“
- Mt 7, 1–5, „leisk išimsiu krislą...“
- 1 Kor, 16–23, „esate Dievo šventykla...“.

### **Peržvalgai ir pasidalinimui:**

1. Mylinčio dangaus Tėvo akivaizdoje, ant Kristaus meilės pamato, žvelgiu į apsunkintus santykius, į konkrečią mane varginančią ar neraminančią situaciją (šeimyninę, vedybinę, profesinę, bažnytinę ar kitokią). Kaip ji pasireiškia? Apžvelgiu įvaizdžius, kuriuos turiu apie kitą ir save. Bandau suvokti, kokiame vaidmenyje esu: nesantaikos šaltinis, kurstytojas, „auka“, abejingas stebėtojas... Ieškau priežasčių ar veiksnių, kurie apsunkina/o šią situaciją.
2. Pavedu maldoje šiuos santykius Jėzui. Klausiu, kaip šį žmogų mato Jis? Kokios pozicijos laikytusi, kaip elgtusi, kokius sprendimus priimtų Jėzus?
3. Kokį Kristaus veidą atrandu šiame asmenyje aš? Į kokius konkrečius pasikeitimus ar pasiryžimus mane kviečia malda? Dėl ko apsisprendžiu (o gal negaliu apsispręsti, išgyvenu bejėgiškumą, kitus jausmus...)? Ką pasiryžtu įgyvendinti ir kada peržvelgsiu, kaip man sekasi?